

عنوان مقاله:

مناره در شهرهای اسلامی و نقش آن در نشانه شناسی شهری

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری، دوره 2، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

علی اوصانلو - کارشناسی ارشد شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

شهرهای اسلامی از گذشته دارای کارکردها و فعالیت هایی بودند که این فعالیت ها نیاز به عرصه کالبدی و فرمی برای بروز و ظهور داشتند. بیشتر کارکردهایی که در شهرهای اسلامی شکل گرفتند یا از قبل از اسلام به عاریه گرفته شده بودند که با تغییراتی برای شهر اسلامی قابل استفاده بودند و یا اینکه پس از اسلام در شهرها ایجاد شده و به کار گرفته شدند. از این رو شهرهای اسلامی دارای شاخصه هایی شدند که آن ها را از شهرهای قبل از اسلام و غیر اسلامی جدا می نمود. برخی از این شاخصه ها در دوره ای ظهور کرده و پس از مدتی افول کرده اند. البته بوده اند تعدادی که همچنان پس از سال ها با یا بدون تغییر شکل پابرجا هستند و به کاکرد خود ادامه می دهند. مسجد یکی از دستاورد های فرهنگی و اساسی شهر اسلامی است که در تبلور کالبدی خود تغییرات چشمگیری در شکل شهر اسلامی ایجاد کرد. مساجدی که از انواع مختلف و در اشکال متفاوتی ساخته می شدند و می شوند و از بخش های معماری مختلفی نیز بهره مندند. یکی از این بخش هایی که از دیرباز یا همان ابتدای تاریخ اسلام خود را در کنار مسجد دیده و جلوه گر بوده است، مناره می باشد. این ساخته پر معنا که هنر و تمدن اسلامی را در سطح کالبدی آن تعالی بخشیده است. از همین رو در این مقاله با بررسی سیر ایجاد و تحول مناره و کارکرد های آن و همچنین بررسی نشانه شناسی شهری و نظریات مورد بحث در این زمینه، حوزه های دلالت مناره به عنوان نشانه مورد بررسی قرار داده شده است. در انتها نیز به این مهم دست یافته شده است که مناره به عنوان عنصر مهمی در شهرسازی اسلامی دلالت بر نشانه داشته و تمامی شاخصه های آن را در بر دارد. داده های مورد نیاز در این تحقیق به روش اسنادی گرد آوری شده است.

کلمات کلیدی:

نشانه، مناره، شهر اسلامی، کالبد، فعالیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542660>

